

Laukkaset

Laukkasten sukuseura ry:n jäsenlehti 1/2018

Laukkaset

N:O 1 / 2018, Toukokuu

Laukkasten sukuseura ry:n jäsenlehti

23. vuosikerta

Osoite: Laukkasten Sukuseura ry
Johanna Lindbohm
Tuomikatu 40 50120 Mikkeli

ISSN 1239-8993

SISÄLLYSLUETTELO

Hyvää alkanutta vuotta, Laukkaset- lehden lukijat!	2
Ansa Haapalainen in memoriam	3
Sukututkimusruno	4
Kuopion Laukkasten sukujuuret Rautalammilla?	5
Luonnonlehtiönä lehmän kylki	7
Kokouskutsu	8
Sukukokous 2018 Savonlinnassa, ohjelma	9
Opaskartta sukukouspaikalle	11
Olga Laakko os. Laukkanen muistelee	13
Tiedotuksia jäsenille	15
Tietoja rippikirjoista	16
Laukkasten Sukuseura ry 30 v	18
Vanha tiluskartta Laukansaaresta	19
Tietojen laittaminen sukuselvitykseen!	21
Laukkasten sukuneuvosto 2015-2018	22

**Sukuseuran kotisivut osoitteessa:
www.laukkaset.org**

Vastaava toimittaja: Johanna Lindbohm,
Toimituskunta: Ritva Laukkanen, Jaana Väisänen
Taitto: Grano Oy, Mikkeli
Kansi: Ravintola Paviljonki. Kuva Veikko Laukkanen.

**Hyvää alkanutta vuotta,
Laukkaset- lehden lukijat!**

Kevätauringon paistaessa valkeana hohtavalle hangelle on aika katsoa jo tulevaan kesään. Kesäkuun lopussa kokoonnutaan juhlistamaan sukuseuran 30-vuotista taivalta Savonlinnaan.

Mennyt vuosi oli sukuseuralle suuren menetyksen aika. Arvostetun puheenjohtajan äkillinen menehtyminen jätti isot saappaat täytettäväksi. Ansalla oli selvä visio viedä sukuseuran asioita eteenpäin, kohti nykyaikaa, kuitenkin perinteitä kunnioittaen. Pitkä historia on luonut hyviä käytänteitä mutta asioiden tulee seurata myös aikaa. Esimerkiksi tietotekniikan kehittyminen tuo monia mahdollisuuksia uudistaa asioita. "Näin on aina tehty" - periaatteesta tulee luopua, jos tarjolla on parempia ratkaisuja. Ansan suurena tavoitteena oli myös jäsenmäärän lisääminen. Miten saisimme lisää nuoria jäseniä riveihimme?

Me sukuneuvoston jäsenet emme kykene tässä ajassa kaikkia Ansan tavoitteita täyttämään, mutta toivottavasti työ jatkuu seuraavankin sukuneuvoston osalta.

Kesän sukujuhla on siis Savonlinnassa kesäkuun viimeisenä lauantaina. Samalla valitaan uusi sukuneuvosto. Sukuneuvoston ja samalla sukuseuran kehittämiseksi kiinnostuneet voivat ilmoittautua ehdolle jo etukäteen esimerkiksi sukuseuran sähköpostiin tai laittamalla viestiä minulle. (yhteystiedot löytyvät lehden sivulta)

Suurhankkeemme, sukukirjan tekeminen, on edennyt aikataulussaan. Fil.maist. Ari Koleh-

mainen on saanut kirjan loppusuoralle ja taitto on käsillä. Mukavasti saimme DNA- testejä kirjan tekemistä varten. Helmikuun loppuun asti voi vielä osallistua kisaan; ja keksiä kirjalle hyvä nimi. Kirjan julkaistaan Savonlinnan sukukokouksessa ja sen jälkeen sitä voi ostaa sukuyhdistykseltä.

Facebook-ryhmämme (Laukkaset) kasvaa yhä vain. Nyt jäsenmäärä on reilusti yli 250, mutta lisää toivotaan koko ajan. Kaikki fb-jäsenet eivät kuitenkaan valitettavasti kuulu vielä sukuseuraamme. Toivottavasti saamme sieltä uusia jäseniä. Haastan edesmenneen puheenjohtajan tavoin kaikkia hankkimaan sukuseuraan uusia jäseniä. Tällä tavoin pidämme toiminnan virkeänä ja ajan tasalla.

Sukuseuran omia Kotisivuja (Laukkaset.org) päivitetään mahdollisimman usein, omien (päivittäjinä toimivat sihteeri Taina ja minä) aikataulujen salliessa. Sieltäkin saa tietoa ajan-kohtaisista asioista.

Sukuneuvosto kokoontuu maaliskuussa ja siellä hiotaan vielä valmiiksi sukujuhlan asiat. Savon sydämessä, kauniin Saimaan rannalla on mukava tavata vanhoja ja toivottavasti useita uusia tuttavuuksia. Sukututkimus on päivän teemana, mutta muutakin ohjelmaa on tarjolla

Sukujuhlaa ja kesää odotellessa Laukkaset-lehden lukijoille kaunistaa kevättä ja toivottavasti tapaamme mahdollisimman monen kanssa Savonlinnassa!

Johanna Lindbohm

Ansa Haapalainen puhumassa juuri valittuna sukuneuvoston puheenjohtajana Järvenpäässä 2015.

Ansa Haapalainen in memoriam

Marraskuun 30. päivän aamuna sain puhelinsoiton Joroisista ystävältäni, että Ansa on päässyt lepoon. Olimme pitkin syksyä soitelleet ja viestitelleet toisillemme hänen vakavasta sairaudesta. Viimeinen viesti oli minulle lokakuulta, jolloin hän kertoi olevansa ”huonossa hapessa”, joka tieto ei suinkaan kertonut hyvää. Ansa oli syntynyt Suolahdessa (nyk.Äänekoski) 19.2. 1954, joten hän oli kuollessaan 63-vuotias.

Olimme tavanneet heinäkuun alussa Sumiaisten Myllyharjulla, Suopartion 80-vuotisjuhla -tapaamisessa. Siihen saavuimme, kuinka ollakaan, yhtä aikaa, ja samoin lähdimme halaten toisiamme. Suopartio (ja Suopursut) liittivät meidät toisiimme yhteisen harrastuksen parissa 1970-luvulla: yhteiset tapahtumat, yhteiset partiopiirien hallitukset, yhteiset leirit, yhteiset ulkomaanmatkat partiolaisille Pohjoismaihin, suuren, kansainvälisen Karelia-suurleirin alaleirin johto Kolilla jne. Tästä kaikesta kokemastamme olemme kirjoittaneet Laukkaset-lehdessä 1/2008. ”Tää ystävyys ei raukene”. Hän rakasti myös omaa perhettään esimerkiksi sekä partioystäviään Suomessa ja ulkomailla..

Ole valmis! Tuo on partiolaisten tunnus ollut jo toista sataa vuotta. Ansa oli henkilö, joka toteutti tuon käskyn kirjaimellisesti kaikessa mihin tarttui. Sen saimme kokea täällä Suolahdessa partiossa kuin myös Laukkasten sukuseurassa. Muistiin ovat jääneet ne lukuista palaverit, joissa suunniteltiin mm. sukujuhlia. Ansan panos niissä oli mittava. Hänellä riitti ideoita. Mitä olisimmekaan saaneet kokea

ensi kesäkuun lopun sukutapaamisessa Savonlinnassa.

Ansan ansiota oli myös se, että allekirjoittanut huomasi yhtäkkiä olevan sukuneuvoston jäsen. Tämä tapahtui niin, että Ansa pyysi minut juontajakaverikseen sukujuhlaan Karjalataloon 2003. Siellä tulin hänen toimestaan esitellyksi suvulle. (Olin toki ollut jo perustamassa sukuseuraa 1988). Juhlan aikana suoritimme ohjelmaesittelyä yhdessä ja erikseen. Ansa oli jo sukuneuvoston jäsen. Neuvoston jäsenen vaalissa kävi niin, että huomasin todellakin olevani sukuneuvoston jäsen. Sen jäsenyyttä kesti vuoteen 2015. Olin myös sukuneuvoston sihteeri 9 vuotta Ansan jälkeen. Tuona 12 vuoden aikana mielipiteeni ”Aina valmiista Ansasta” vain vahvistui. Tuo aika ei haihdu muistostani. Luulen, että me muutkin sukuneuvoston jäsenet voimme tuon allekirjoittaa. Ansa valittiin Järvenpään sukukokouksessa 2015 sukuseuran puheenjohtajaksi yksimielisesti. Tätä sarkaa hän ei pystynyt hoitamaan kuin pari vuotta. Paljon jäi meiltä saamatta.

Ansan siunaus tapahtui Joroisten kappelissa sunnuntaina 17.12. Tämänkin tilaisuuden Ansa oli suunnitellut: siunauksen toimitti hänen työtoverinsa Joroisten koulusta, past. Maija Voutilainen (s.Laukkanen), kanttorina allekirjoittanut Päiviö (s.Laukkanen). Tilaisuudessa lauloin Partiolaisen iltavirren ja Piiparisen ”Oi, katso mikä aamu” ja lauloimme Ansan valitsemia virsiä. Ansan pyynnöstä myöskin laskimme yhden kukkasen kukin hänen arkulleen; sukuseuran puolesta varapuheenjohtaja Johanna Lindbohm vanhempineen. Kahdelle henkilölle oli suotu puheenvuoro muistotilaisuudessa, hänen opiskelutoverilleen ja ystäväilleen sekä minulle. Puheenvuorossani kerroin edellä mainitusta partiourasta, sekä esitin myös Laukkasten sukuseuran tervehdyksen.

Ansan muistoa kunnioittaen ja kiittäen
Päiviö Turtainen

Sukututkimusruno

Sukututkimuksesta

*Jo Raamatusta löydämme parikin lukua,
kuinka oltiin toisen huonetta ja sukua.*

*Perimätieto, muisti ja esineet varmaan
kirkastivat ennen käsityksen harmaan.*

*Sama suku on aina ollut tärkeä side
ja siitä on kirjoitettu moni teksti ja nide.*

*Ennen maalla oli samaa sukua naapuritaloja,
viereisissä rakennuksissa sisarusten valoja.*

*Kun ihmiset muuttivat kauas ulkomaille,
jäi usein heidän kohtalonsa tietoa vaille.*

*Kiinnostus aikaisempien polvien vaiheista
kirvoitti sukututkimuksen näistä aiheista.*

*Kirkonkirjoista löytyi tietoa yhtä ja toista,
kiinnostavaa historiaa monenmoista.*

*Maakunta-arkistoissa on kulunut aikaa,
missä voi avata mikrofilmien taikaa.*

*Sota ja tulipalot tuhosivat monet tärkeät palat
ja kätkivät ikuisesti joidenkin tiedot ja salat.*

*Sitten tietokoneet ja internetti valtasi maan.
Niitä voi hyödyntää myös sukututkimuksissaan.*

*Voi istua kotona ja tehdä tutkimustyötä,
innostua ja jatkaa pitkin päivää ja yötä.*

*Monet kurssit saavat innostumaan mukaan
eikä suvuttomaksi voi nyt jäädä kukaan.*

*On sukupolvien ajan kohdattu monet vaarat,
jouduttu lähtemään eri suuntiin sukuhaarat.*

*Kaukaakin voi löytää nyt sukua omasta puusta
tietämättä sitä kirjoista tai jonkun suusta.*

*Tänään DNA voi avata meille uusia ovia,
varmistaa asioita ja peittää myös lovia.*

*Vaikka emme olisikaan samasta sukupuusta,
olemme Laukkasia -jees- yhdestä suusta.*

*Ja vanhin sukutieto ei ole tietokonellista,
sillä kaikkihan lähti Eevasta ja Aatamista.*

Sirpa Herve (o.s. Laukkanen)

Kuopion Laukkasten sukujuuret Rautalammilla?

Kuopion Laukkasten sukuhaaraa aikoinaan tutkiessani ja ajallisesti taaksepäin edetessäni päädyin pitämään sen suvun varhaisimpana esi-isänä vuonna 1723 syntyneeksi merkittyä Aaro Laukkasta, joka tuli Juurikkamäen maataloon ensin vävyksi ja sittemmin talolliseksi. Nytemmin olen löytänyt lisää tietoja Aarosta sisaruksineen sekä vanhempineen. Jäljet näyttävät johtavan Rautalammille.

Renkipojasta maatalon isännäksi

Maaliskuussa 1755 Aaro vihittiin avioon Juurikkamäen talon tyttären Kristiina Räsäsen kanssa. Vihittyjen luettelon mukaan hän oli ennen naimisiin menoaan työskennellyt renkinä Kuopion pappilassa Julkulanniemellä. Valitettavasti Aarosta ei löytynyt rippikirjoista mitään merkintää ennen Juurikkamäkeen muuttoa. Koska hänen syntymäaikansa oli merkitty vain syntymävuodella ilman etunimestä ollut merkintöjä, näytti hänen sukujuuriensa selvittely py-sähtyvän siihen. Minulla oli silloin meneillään hyvin monen muunkin Laukkas-sukuhaaran tutkiminen, joten ajattelin palata asiaan myöhemmin, mikäli mahdollista.

Syntymäpaikka löytyi

Olen viime vuosina Pielaveden Laukkasten sukuhaaraa tutkiessani ja tietoja täydentäessäni käynyt läpi myös ympäristöseurakuntien arkistoja. Tihrustellessani kotikoneeltani SS-HY:n sivuilta vuosilta 1782-1788 olevan Kuopion maaseurakunnan rippikirjojen sivua 103 Juurikkamäki huomasi, että jostakin kumman syystä Aaro Laukkaselle oli silloin ensimmäis-

Aika kului kuin siivillä istuskellessani tietokoneeni ääressä Aaro Laukkasen sukujuuria selvittelemässä. Saman ilmiön ovat varmaan kokeneet muutkin sukututkimusta harrastavat netistä tietojä etsiessään.

tä kertaa merkitty myös syntymäpaikka, Rautalampi. Se oli suorastaan sykähdyttävä tieto, olihan Rautalammilla syntyneistä olemassa melko kattava luettelo jo 1600-luvun loppupuolelta lähtien. Sen paremmin Rautalammin kuin ympäristöseurakuntienkaan syntyneitten luettelosta ei kuitenkaan löytynyt yhtään Aaro Laukkasta, joka olisi syntynyt aikavälillä 1720-1729.

Äiti ja veli löytyivät

Tutkailtuani vielä lisää edellä mainitsemaani rippikirjojen sivua huomasin, että siellä Aaro Laukkasen lasten ja lasten puolisoitten joukossa oli mainittu myös äiti Helena Utrainen s. 1703. Aiemmissä rippikirjoissa tätä nimeä ei ollut näkynyt Aaron yhteydessä. Oliko kyseessä todella Aaron äiti vai liittyikö hän jotenkin suvun ylemmässä osassa olevien perheisiin? Onnekseni lisätietosarakkeessa oli merkintä, että Helena oli muuttanut sinne sivulta 302. Kyseisellä sivulla Niuvanniemen Muruessa oli ylimpänä torppari Olavi Laukkanen s. 1738 vaimonsa Margareta Hyvärisen s. 1736 kanssa, heidän jälkeensä Lauri-poika vaimoineen. Heidän jälkeensä hieman erillään oli äitinä

mainittu Helena Utrainen s. 1703 lisämerkinnällä muutosta sivulle 103. Näin Aaro Laukkaselle oli syntymäpaikan lisäksi löytynyt sekä äiti että velipoika. Siitä oli hyvä jatkaa etsimällä lisätietoja Olavi-veljestä.

Isäkin löytyi

Kuopion maaseurakunnan vihittyjen luettelon mukaan Kuopion pappilassa renkinä työskennellyt Olavi Laurinpoika Laukkanen oli mennyt 6.4.1759 naimisiin pappilassa piikana työskennelleen Margareta Hyvärisen kanssa. Maininta Laurinpojasta oli hyvin tärkeä tieto. Käytännössähän se tarkoitti sitä, että Aaron ja Olavin vanhemmat olivat Lauri Laukkanen ja Helena Utrainen, pariskunta, joka heti tuntui minusta jollakin tavalla tutulta. Kyseessä oli Pielaveden Laukkasten tiedostoon aiemmin tallentamastani Rautalammin Kuninkaan-salossa asunut itsellispariskunta, jolla oli mm. poika Olavi s. 17.6.1738 ja Aaro s. 27.9.1730. Mutta oliko kyseessä samainen Juurikkamäen Aaro? Syntymäaika ei näyttänyt täsmäävän.

Asuinpaikkojen selvittelyä ja päätelmä

Ainoa rippikirjamerkintä Lauri Laukkasesta ja Helena Utraisesta pariskuntana löytyi vasta vuosilta 1748-1754, jolloin heidät on mainittu Rautalammilla itsellisinä Ruokonien torpassa. Sieltä he muuttivat Kuopioon Puironlahteen, missä Lauri naimisissa olevana itsellisenä kuoli vuonna 1757. Pariskunnan lapsista ainakin Paavo, Margareta ja Olavi asettuivat Kuopioon ja menivät siellä naimisiin. Olavi-poika asui naimisiin mentyään mm. Kuopion Puironlahdessa, Murtolahdessa, Niuvanniemen Muruessa sekä Maaningan Kehvossa. Kuopion ja Rautalammin sekä niiden naapuriseurakuntien lastenkirjoja ei juuri ole 1700-luvun alkupuoliskolta. Rippikirjatkin ovat monesti aukollisia. Renkien sekä itsellisten siirtymiset paikasta toiseen on toisinaan kirjattu puutteel-

lisesti. Näistä syistä johtuen en ole vielä pystynyt aukottomasti selvittämään, missä paikoisessa Juurikkamäen Aaro Laukkanen asui ennen naimisiin menoaan. Todennäköisesti Aaro renkinä työskennellessään muutti usein paikasta toiseen. Normaalisti jokainen muutto aiheutti hänen henkilötietojensa kirjaamisen rippikirjoihin uuteen paikkaan, siis toiselle sivulle tai peräti toisen seurakunnan kirjoihin. On mahdollista, että niiden kirjaamisen yhteydessä papilla on tapahtunut inhimillinen virhe, on katsottu syntymäaika viereiseltä riviltä ja on erehdyksessä kirjattu Aaron syntymäajaksi 1723. Tällainen virhe ei ole mitenkään harvinainen. Minä olen löytänyt rippikirjoista mm. henkilön, jonka syntymäaika tällaisen virheen johdosta muuttui neljä kertaa. Tästä syystä olen taipuvainen uskomaan, että Juurikkamäen Aaro on syntynyt Rautalammilla 27.9.1730.

Aaron vanhemmat ja isovanhemmat?

Erehtymisen mahdollisuus on aina olemassa, ja on helppoa ryhtyä pitämään oikeana selaista tietoa, joka näyttää sopivalta ongelman ratkaisemiseksi. En siis voi väittää olevani oikeassa. On kuitenkin mahdollista, että Juurikkamäen Aaro Laukkasen vanhemmat olisivat itsellinen Lauri Laukkanen s. 2.10.1703 Rautalampi ja Helena Paavontytär Utrainen s. n. 1703, vihityt 11.4.1726 Rautalammilla. Laurin vanhemmat olivat Matti Laukkanen ja Malin Huuskonen, vihityt Rautalammilla 24.2.1698. Siitä taaksepäin olevaa sukuketjua en näe aiheelliseksi käydä tässä selvittelemään. Sukututkimuksen harrastajilta otan mielelläni vastaan tietoja, jotka antaisivat lisävalaistusta edellä kirjoittamaani tarinaan Aaro Laukkasen sukujuurista. Odotan mielenkiinnolla, mitä tietoa sukuseuralla nyt meneillään oleva geneettinen eli DNA-perusteinen sukututkimus tuo tähänkin asiaan.

Aimo Laukkanen
laukkanen.aimo@gmail.com

Luonnonlehtiönä lehmän kylki

AnnaLiisa Laukkasen os Tikkanen kätten töiden näyttely avautui Pielaveden kirjastossa 2.1.2018. Hän on syntynyt Pielavedellä 29.8.1924 ja tehnyt vaikuttavan elämänuran eri taidelajien parissa. Hän kävi yhteiskoulun ja talouskoulun Kuopiossa. Sen jälkeen hän meni opiskelemaan Hämeenlinnaan Wetterhoffille. sieltä Annaliisa valmistui kotiteollisuusopettajaksi. Hänellä oli suunnaton halu tehdä kaikkea kaunista ja minkä voi tehdä käsillä.

Wetterhoffin jälkeen AnnaLiisa meni kihloihin ja parin vuoden päästä siitä oliin aika astua avioliiton satamaan. Hänen aviopuolisonsa oli Pielaveden Laukkasten sukuhaaraa oleva Erkki Laukkanen. Sinä aikana hän opetti myös Keski-Säviän koulussa. Hänestä tuli Emäntä Länsi-Säviän Korpela nimiselle tilalle. Sen jälkeen Mäntymäelle, kun Korpelan tilalle oli tehty laajennus. Molemmat samaa tilaa, nimi vain muuttui. Aikanaan tuli sukupolvenvaihdos ja eläkkeelle jääminen tilan hoidosta. Tilalle tuli nuorempi Isäntä ja Emäntä. Tuli muutto kirkonkylälle ja uudet haasteet. Erkki Puoliso nukkui viereltä pois v.2000, mutta elämä jatkuu.

AnnaLiisa oli tekevä ja monipuolinen käsityöntekijä. Käsitöiden lisäksi hän myös maalasi tauluja. Ensimmäisen taulunsa hän on tehnyt 1950 luvulla ja viimeisimmät 2000 luvulla, joten niissä näkyy ajan henki. Myös käsitöissä joita hän on suunnitellut ja kutonut näkyy se

taiteilijan oma vapaus kuten kalevalaisuus. Myös Ikonit, korut jotka hän on tehnyt ovat kaikesta muun lisäksi uniikkia, ne ovat ainutlaatuisia joita ei tule vastaan muualla. Hän oli taiteilija sydänjuuriaan myöden. Mutta silloin kun rentouduttiin, otettiin kirja käteen, laitettiin musiikki soimaan tai soitti itse pianoa.

Lastensa mielestä AnnaLiisa oli mm. perinteiden vaalia ja arvoja kunnioittava. Hänellä oli vahva sisäinen maailma ja oli varsin taiteellinen.

AnnaLiisa Laukkanen Nukkui pois 08.10.2002

Kirjoitus ja kuvat Jaana Väisänen

KOKOUSKUTSU

Laukkasten Sukuseura ry:n jäsenet kutsutaan

VARSINAISEEN SUKUKOKOUKSEEN

joka pidetään ravintola Paviljongissa

Rajalahdenkatu 4, 57200 Savonlinna

Lauantaina 30. kesäkuuta 2018 klo 11.00 alkaen

Kokouksessa käsitellään sääntöjen 9§:n mukaiset asiat.

Kokouksessa on äänioikeus jokaisella läsnä olevalla täysi-ikäisellä jäsenmaksun maksaneella tai niistä vapautetulla sukuseuran jäsenellä.

Kokouksen asialista ja muut asiapaperit jaetaan kokouspaikalla.

Koko päivän ohjelma, ilmoittautuminen ja osallistumismaksut ilmoitetaan kevään kuluessa Laukkasten kotisivuilla ja Laukkaset-lehdessä.

Lämpimästi TERVETULOJA kaikki Laukkaset ja Laukkasista polveutuvat perhekuntineen Savonlinnaan!

Laukkasten Sukuseura ry **SUKUKOKOUS 2018 Savonlinnassa**

Opetusravintola Paviljonki Rajalahdenkatu 4

Ohjelma 30.6.2018

- 9.30-10.30 Imoittautuminen ala-aulassa Sukututkimuslinnikka auki Aamukahvia tarjolla klo 10.30 saakka ravintolassa 2.kerros. Hissi käytettävissä.
- 10.30 Hartaushetki Ravintola 2.krs
- 11.00 Sukukokous Auditorio
- 13.00 Lounas Ravintola 2.kerros
- 14.00 Sukujuhla Auditorio

Päivän aikana on mahdollisuus vieraila sukututkimuslinnikalla, jossa sukukirjan kirjoittanut Ari Kolehmainen ja Leo Laakko vastailevat sukututkimukseen liittyviin kysymyksiin.

Kysymyksiä toivotaan esitettävän etukäteen **20.6.2018** mennessä osoitteeseen laukkasten.sukuseura@gmail.com. Otsikoi kysymyksiä nimellä: Kysymys sukuklinikalle.

Esillä on myös erilaisia tapoja tehdä sukupuita.

Lapsille järjestetään omaa ohjelmaa.

ILMOITTAUTUMINEN JA MAKSUT

Maksamalla osallistumismaksun **1.6.2018** mennessä ilmoittaudut sukukokoukseen ja -tapahtumaan. Erillistä ilmoittautumista ei tarvita.

Osallistumismaksu on 35 € / osallistuja, 6-14 vuotiaat 5 €, alle kouluikäiset ilmaiseksi. Voit maksaa koko perheen osallistumismaksun samalla kertaa.

Viestikentässä ilmoita seuraavat tiedot:
osallistujan nimi
sukuhaara,

jos se on tiedossa tai osallistujan syntymäaika, jotta voimme sekvittää sukuhaaran (sammannimisiä Laukkasia saattaa olla useita) ruokavaliot/ ruoka-ainerajoitukset sekä lasten iät

Lisätietoja

Oskari Laukkanen gsm 0400-271353 tai oskari.laukkanen@rtrky.fi

Johanna Lindbohm 0405904527 tai laukkasten.sukuseura@gmail.com

TUOTEMYynti

Laukkasten sukuseuran tuotteita, tuore sukukirja: **Vesireittejä vastavirtaan**, (kokoukseen osallistujille 45 €), Laukkasten keittokirja, viirejä, muistilehtiöitä.

Majoitusvaraukset omatoimisesti suoraan hotelleista.

AJO-OHJE, katso karttaa

Opetusravintola Paviljonki sijaitsee Saimaan rannalla – kävelymatkan päässä Savonlinnan keskustasta.

Paviljonkiin on helppo löytää autolla. Ajo-ohjeen löydät karttahaulla Rajalahdenkatu 4, 57200 Savonlinna <http://visitsavonlinna.fi/shops/opetusravintola-paviljonki/#map-53442>

Kartta kokouspaikalle keskiaukeamalla.

SAVONLINNA

Ajo-ohjeet
kokouspaikalle

VÄYLÄ
LÄNNESTÄ

PAVILJONKI
P-ALUE

käännä suuntaan
MIEKKONIEMI

VÄYLÄ
IDÄSTÄ

1 km

Olga Laakko os. Laukkanen muistelee

Äitini Olga Laakko, os. Laukkanen poistui ajasta iäisytyteen syksyllä 2007. Hän oli kuollessaan 90 vuotta.

Hän oli Kinttaan Laukkasia.

Löysin tämän kirjoituksen edesmenneen äitini jälkeen jättämistä papereista.

Äiti Olga oli myös erittäin tarmokas ihminen. Sen lisäksi että hän kasvatti meistä lapsista jotakuinkin yhteiskuntakelpoisia kansalaisia, hoiti hän tarmolla Vennamon pakkotyölaitokseksi kutsumansa Jokelan asutustilaa.

Karjan hoidon ja kotiaskareiden lisäksi oli Olga miehensä Väinön kanssa pellon raivauksella. Ei ollut koneita, ainoana koneena oli Bilnäsin kuokka ja kirves. Kyllä Olga tarttui kuokkaan ja kirveeseen siinä kuin moni mies.

Ja peltoa syntyi.

Talvella monesti nähtiin Väinö hiihtämässä pöllä tai tuki metsään pokasaha olalla ja reppu selässä. Ja useasti hiihti myös Olga perässä.

Ei ollut metsätyö hänelle vierasta.

Ja jos ei ollut Olga Väinön kanssa metsässä, oli kotona kangaspuut pirtin nurkassa. Kirjoitin äitini kirjoittaman muistelman lähes sanasta sanaa niin kuin hän oli sen kirjoittanut. Painoteknillisistä syistä en kopioinut.

Olga Laakko muistelmat

Ensimmäinen parkaisu ja ensimmäinen happi minkä olen keuhkoihini vetäissyt, on Kiuruvesi, Näläntö no: 10, kuten kirkonkirjoista käy ilmi. Talon nimi on Rajala, vaikka sitä usein Villen mökiksi kutsuttiin. Kaipa nämä olivat mökkejä kaikki, kuten Jussin mökki (ukin veljen), Juuson mökki (Jooseppi Murtomäki). Järvisen mökki ja Hukan mökki (Hukkanen).

Kaikkiaan meitä oli 12 lasta, kuusi poika ja kuusi tyttöä. Kaksi poikaa on kuollut aivan pieninä. Kymmenen meitä varttui aikuisikään.

Villen talo.

Minä olen kuudes vanhempieni lapsi.

Lapsuudestani muistan aivan rakkaipana muistona mummoni, siis äidinäidin. Hän oli lempeä, hellä ja lämpöinen. Tällä tarkoitan sisäistä lämpöä, mikä hänestä heijastui. Hänellä oli kaunis lauluääni ja hän veisasi paljon Siionin virsiä. Herännäisyys oli silloin oikein voimakkaana. Siis tämä niin sanottu körttiusko. Mummollakin oli körtit (körttipuku). Kai tämä elämän valoisuus heijasti hänen vahvaa uskoa Jumalaan.

Tietysti äiti ja isä ovat aivan ensi tilassa. Äiti oli aina kiireinen. En muista hänen usein meitä sylissä pitäneen. Eihän hän kerennyt, kun aina oli pienempi, joka valloitti äidin sylin. Lisäksi hän oli monitoiminen. Hän oli kättilö, hieroja, pitokokki ja ompelija.

Isän polvella istuin useasti. Hänellä oli tapana körötellä meitä polvella ja samalla hän rallatti. Isä oli nikkari, kuten siihen aikaan kutsuttiin nykyistä puuseppää. Hän teki ikkunanpokia, ovia, saaveja, ämpäreitä jopa ruumisarkkuja. Aina meillä oli höylänlastuja lattialla.

Isänäidin Kinttaan mummon muistan tarmokkaan, joka hallitsi kolmen poikansa kanssa suurta taloa. Pauliina mummoa voisin ajatussani ja muistoissani verrata vaikka Niska-vuoren emäntään. Mummo oli meille lapsille hyvä ja herttainen. Taimi ja minä olimme usein Kinttaassa. Usein ”riehuimme” Martan ja Hiljan kanssa ulkona. Kun alkoi väsyttää ja nälättää menimme sisälle suureen pirttiin. Mummo tuli meidän luo ja istui Taimin ja minun väliin, Hilja ja Martti menivät oman äitinsä luo. Mummo jutтели meidän kansa, silitteli tukkaamme ja jos oli letit purkaantunut, hän letitti sen ja sitten haki meille suuret voileivät. Kun näitä muistelen, tunne hyvän riihitetyn ruisleivän maun suusani.

Näitä ja monia hyviä muistoja on lapsuudestani, vanhemmistani ja näistä isovanhemmistani. Päälimmäiseksi on jäänyt hyvät asiat ja epämiellyttävät unohtuu.

Kiuruvedeltä lähdin Pohjois-Savon karjanhoitokouluun Maaningan Halolaan. Sen käytyä-

ni menin karjakoksi Lahteen Simolankylän Kyöstilään. Seuraavaksi Rengonmäen Siltalaan. Siellä oli väilirauhaan asti. keväällä tulin kotiin Kiuruvedelle. Tapasin tulevan puolisoni Väinön ja menimme avioliittoon. Pian aloimme rakentamaan omaa kotia. Yhteinen rakentaminen keskeytyi, kun mieheni joutui lähtemään jatkosotaan isänmaata puolustamaan. Minä rakensin sen mökin valmiiksi ja niinpä sitä kutsuttiin Olgan mökiksi. Se oli lämmin ja sanoisinko viihtyisä. Siellä sain kokea ilot ja sanoisinko myös raskaimman surun. Siellä syntyi tytäremme Tuula. Kutsun häntä ajatuksissani Enkeliksi. Niin kai Luoja tarkoittikin, koska hän otti hänet meiltä luokseen. Niinpä osa sydämestäni on siellä synnyin pitäjän kirkkomaassa.

Siellä ”Olgan mökissä” syntyivät Raili, Yrjö ja Eila, joka oli puolivuotias muuttaessamme Remesjoelle. Sinne joenrannalle rakensimme talon, navetta-latoyhdistelmän ja saunan sekä perkaisimme pellot. Siellä syntyivät meille vielä kaksi lasta Leo ja Irja, olimme onnellinen suurperhe. Lapsemme varttuivat ja auttoivat voimiensa mukaan meitä vanhempia töissämme.

Olen kutsunut tätä Vennamon pakkotyölaitokseksi, koska siinä oli määrättyt työt, jotka piti vuosittain tehdä mikäli aikoi saada pienen rahallisen korvauksen, mikä oli siihen pakotteeksi laitettu.

Sitten alkoi mieheni terveys reistailemaan. Lapset varttuivat, aikuistuivat ja lähtivät mikä minnekin. Niinpä Väinö ja minä muutimme Lahteen.

*Ihminen pieni pysähdy, tunne
tunne miten voi sun sielusi,
mikä on elosi määränpää,
mikä sun muistoista jälkeen jää.*

Näihin ajatuksiin lopetti Olga Laakko muistele-
misen 23.11.2001.

SUKUNEUVOSTO

Sukuneuvoston kokous

Ravintola Greenerissä Mikkelissä 24.03.2018

Puheenjohtaja toimi varapuheenjohtaja Johanna Lindbohm.

Käsiteltiin edellisen vuoden toimintakertomus, tilinpäätös ja tase, sekä toimintasuunnitelma ja talousarvio vuodelle 2018.

Sukuseuran jäsenmäärä oli vuoden 2017 lopussa 728, maksamattomia jäsenmaksuja oli 65. Sukuseurasta erotettiin 18 jäsentä, jotka eivät olleet maksaneet jäsenmaksua v 2016-2017.

Maisteri Ari Kolehmainen tutkimukset Laukkasten sukujen alkujuurista osoittavat, että sukuhaaroja on useita, mutta monet aikaisemmin erillisiksi luullut sukuhaarat polveutuvat samasta lähtöhenkilöstä. Esimerkiksi Laukasaaren Laukkasiin yhdistyy Kiteen, Parikkalan, Kesälahden, Juvan ja Kerimäen haarat. Kirjan kirjoittaminen ja tutkimukset ovat viedet neet enemmän aikaa kuin aluksi arveltiin. Sivumäärä on arviolta n 400. Teksti valmistuu kuitenkin kesän alkuun mennessä ja tuore kirja on myynnissä Savonlinnan sukukokouksessa.

Sukukirjan nimestä käydyin kilpailun perusteella nimeksi valittiin **Vesireittejä vastavirtaan** – Laukkaset 1500-1600 luvulla.

Kirjan alustavaksi hinnaksi päätettiin 50 €, sukujuhlaan osallistuvat saavat kirjan hintaan 45 €.

Kirjatoimikunta kokoontui Mikkelissä tammi-kuussa.

Sukujuhlatoimikunta kokoontui ennen neuvoston kokousta

SUKUKOKOUS

Seuraava sukukokous on 30.06.2018 Savonlinnan Paviljongissa. Kokouksen teema on sukututkimus.

Sukukokouksessa on esillä erilaisia tapoja laatia sukutauluja.

Ari Kolehmainen ja Leo Laakko vastaavat sukututkimuksia koskeviin kysymyksiin su-

kututkimuslinikalla ravintola Paviljongin sisään tulokerroksen kabinetissa. Kysymykset pyydetään lähettämään etukäteen osoitteeseen

laukkasten.sukuseura@gmail.com
20.06.2018 mennessä.

OIKAISU

Laukkaset –lehden numerossa 2/2017 sivulla 8 hautajaiskuvassa oli virheellinen kuvateksti. Oikea teksti:
Pekka Laukkanen viimeisellä matkallaan.

HYÖDYLLISIÄ SUKUTUTKIMUSVINKKEJÄ

Historiallinen sanomalehtikirjasto. Kansalliskirjaston palvelusta löytyy Suomessa vuosina 1771-1910 ilmestyneet sanomalehdet. Joistakin lehdistä on myös tuoreempia vuosikertoja. Lehdissä on juttuja eri elämän aloilta, mm. kursseja, onnettomuuksia, elinkeinonharjoittajien ilmoituksia, henkilöitä koskevia uutisia, rikosjuttuja, syntymä -, kuolin - ja merkkipäiväilmoituksia. Voit etsiä tietoja mm. sukunimellä. Tiedostosta aukeaa ne julkaisut, joissa kyseinen sukunimi on mainittu, nimi korostettuna punaisella värillä. Voit valita kaikki lehdet tai tietyllä paikkakunnalla ilmestyneet lehdet. Vanhimmat lehdet on painettu fraktuurakirjaimilla, uudempi kirjaimisto ei aina tunnista fraktuuramerkkejä täydellisesti. Klikkaa punaista tekstiä, jolloin aukeaa kyseisen sanomalehden sivu ja ilmoitus tai juttu aukeaa kokonaisuutena.

LAUKKASET-LEHTI

Kesän sukukokouksen myötä lehden toimituskunta muuttuu.

Otin lehden toimittamistehtävän vastaan v 2012 sukukokouksen valitseman neuvoston ensimmäisessä palaverissa. Amatöörinä aloitin aivan uuden luvun omassa järjestöelämässäni. Alkeista aloitin, erehdyin, mokasin, mutta ehkä vähän opinkin.

Kiitän kaikkia kirjoittajia ja toimituskuntaan vuosien aikana kuuluneita yhteistyöstä sekä kannustavista ja kitkeristä kommentteista.

Ritva Laukkanen

Seurakuntien rippikirjat ovat monipuolisia tiedonlähteitä, itse asiassa ne ovat sukututkimuksen tärkeimmät kirkonkirjat. Rippikirjat ovat syntyneet tarpeesta seurata seurakuntalaisten kristinopin taitojen osaamista ja ehtoollisella käymistä. Rippikirjoja on osittain pidetty jo 1660-luvulta lähtien, mutta suurin osa on aloitettu vasta isonvihan (1713-1721) jälkeen. Vuoden 1869 kirkkolain mukaan rippikirjat oli vaihdettava 10 vuoden välein, mutta esim Turun hiippakunnassa ne vaihdettiin 6 vuoden välein. Rippikirjoista käytetään myös nimitystä pääkirja. Kirjojen selitykset ja merkinnät ovat ruotsinkielisiä, myös etunimet ovat ruotsinkielisessä muodossa, esimerkiksi Paavo on Paul ja Liisa on Elisabet.

Rippikirjoissa on seurakunnasta riippuen joko ylimalkaisia tai sitten hyvin tarkkoja tietoja seu-

rakuntalaisista. Suomen Sukuhistoriallinen yhdistys on digitoinut runsaasti alkuperäisiä kirkonkirjoja. Niissä on usein sisällysluettelo, jonka avulla voi löytää maalaiskuntien kylät,inkeripiirit, talot ja kaupunkien tonttinumerot.

Esimerkkikuvana on Juvan seurakunnan rippikirjan 1868-1879 sivu 636, kuva 634. Sivun osa yli 1400 -sivuisesta rippikirjasta, joka on digitoitu Suomen Sukuhistoriallisen yhdistyksen (SSHY) sivustoille. Kuvassa oleva sivu on Juvan Mäköiskylän talo N:o 2 Laukkala.

Ensimmäisessä sarakkeessa on talon asukkaiden nimet, heidän asemansa talossa ja missä suhteessa he ovat talon isäntään nähden. Ensimmäisenä on isäntä: Sexman (kuudennismies) Johan Olofsson Laukkanen, seuraavalla rivillä Hustru (isännän puoliso) Katrina Helena Purhonen. Isännän nimestä selviää, että hän on

The image shows two pages of handwritten church records (rippikirjat) from the 18th century. The left page is titled "Mäköis" and the right page is titled "Herrans Heliga Kyrkans". Both pages contain columns for names, birth dates, and other church-related information. The handwriting is in cursive and the paper shows signs of age.

Olofin poika. Nimen kohdalla oikealla olevasta sarakkeesta nähdään, että hän on syntynyt 14.6.1815. Näillä tiedoilla löytyy syntyneiden luettelosta, esimerkiksi Hiski-tiedostosta, Johan Olofsson Laukkasen vanhemmat Olof Laukkanen ja Stina Pöyhönen sekä syntymäkylä Mäköinen.

Kolmannella rivillä on vävy (isännän vävy), lautamies Paul Purhonen (teksti hyvin heikko), s. 14.12.1840, neljännellä rivillä hänen vaimonsa, Hustru/ Dotter (isännän tytär) Ida Maria Laukkanen, s.17.10.1851. Merkintä vaimosta/tyttärestä on ehdettu kapeasti ja vähän päällekkäin.

Henkilöitten nimisarakkeen oikealla puolella olevissa pienissä ruuduissa on tiedot kunkin asukkaan rokotuksesta, sisäluvun-, ABC-kirjan- ja kirjoituksen taidoista, Lutherin pienen katekismuksen ja sen selitysten tuntemisesta sekä ehtoolliskäynnit. Äärimmäisenä oikealla on muita merkintöjä, esim Ida Maria Laukkasen ja Paul Purhosen kohdalla merkintä siirrosta toiselle rippikirjan sivulle päivämäärällä 13.3.1870. He siirtyivät tuolloin Laukkalan tilan talollisiksi eli jatkamaan Idan vanhempien tilan pitoa ja saivat oman sivun rippikirjaan.

Alempana näkyy Bror (isännän veli) Anders Laukkasen leski Ulrika Lovisa Purhonen ja Anders Laukkasen tyttäret, ensin Evelina Andersdr (Andersin tytär) Laukkanen, s 1.7.1863, sitten vanhempi tytär Ulrika Sofia Laukkanen, s. 4.7.1850. Sarake, jonka ylälaudassa lukee Blivit Admitterad tarkoittaa, että tytöt ovat päässeet ripille, Evelina v 1879 ja Ulrika v 1867. Lapset siirrettiin rippikirjaan lastenkirjasta ripille pääsyn jälkeen.

Vihittyjen ja kastettujen luetteloista selviää, että Ulrika Lovisa Purhonen on ollut Andersin toinen puoliso, tytär Ulrikan äiti oli Andersin ensimmäinen puoliso. Ulrika Lovisa Purhosen kohdalla äärimmäisessä oikeassa laidassa on vielä vahvistettu, että hän on Anders Wilhelm Oloffsons Laukkasen leski. Samassa ruudussa merkintä 8/6 tarkoittaa, että Ulrika on käynyt ehtoollisella 8.6.1879. Sarakkeet ovat jo ylhäältä loppuneet eikä uutta rippikirjaa ole otettu vielä käyttöön, siksi yläreunaan on kirjoitettu vuosiluku käsin.

Ulrika Sofian nimi on ylivivattu, koska hän on muuttanut pois Laukkalasta, kuulutettu ja vihitty Gabriel Laukkasen kanssa. Seuraavan ker-

ran hänen tietojaan löytyy rippikirjan sivulta 886, jonne hänen tietonsa on siirretty.

Sarakkeiden merkinnöistä voi tehdä myös johtopäätöksiä, esimerkiksi, että Johan Laukkanen osaa lukea, mutta vaimo Katriina ei, sen sijaan tytär ja vävy ovat lukutaitoisia ja että talon isäntäväki on käynyt vuosittain ehtoollisella, kaikki samana päivänä.

Kaiken tämän voi siis lukea kahdeksalta riviltä ja muutamasta muusta luettelosta.

Alempana on mainittu muitten talouteen kuuluneiden henkilöiden tietoja, ensin Pig (piika) Hilda Maria Reponen, s 3.5.1856.

Miten sitten löytää nämä rippikirjat?

Tee harjoitus tällä Juvan rippikirjalla: Hae internetistä: → SSHY → sshy kirkonkirjat (sivun vasemmassa reunassa punaisessa kentässä) → pakkakunnittain, eteen tulee aakkosluettelo seurakunnista. Voit nopeuttaa valintaa valitsemalla yläreunasta hakemasi seurakunnan alkukirjaimen, jolloin pääset luettelossa pidemmälle, valitsemasi seurakunta löytyy aukeamalta:

Valitse J ja Juva, sitten rippikirja1868-1879 (luettelon alin kirja), sivu 636, kuva 634, Mäköis N:o 2, ja olet yllä kerrotun tiedon äärellä. Sivun löytää nopeimmin ylä- tai alareunan pienistä punaisista laatikoista. Tässä valitaan laatikko 601 ja sen jälkeen klikataan vasemmasta reunasta kuva 634.

Tästä on hyvä aloittaa omat tutkimukset menneistä sukupolvista. Jos esivanhempien asuin- kylä ei ole tiedossa, on vain selattava kyliä rivi riviltä ja tarkkailtava, löytyykö tuttua sukunimeä. Kun valitset seurakunnan, saat esille sivun, jossa luetellaan siihen

mennessä digitoidut kirkonkirjat. Kaikkia ei ole vielä digitoitu, työtä tehdään koko ajan ja asiakirjat täydentyvät lähes päivittäin.

Hiski-tietokanta löytyy netistä hakusanalla Hiski historiakirjat. Se on kirjoitettu ”selkokielellä” eli kopioitu alkuperäisistä kirkonkirjoista. Hiski on hyvä apuväline, mutta valitettavasti siinä on myös merkittäviä puutteita. Joskus joutuu käyttämään useita hakuehtoja päästäkseen tyydyttävään tulokseen etsinnässä.

Menestystä ja rohkeutta tutkimiseen!

Ritva Laukkanen

Laukkasten Sukuseura ry 30 v

Ensimmäisen virityksen Laukkasten sukuseuralle kehitti Enon Lauri Laukkanen v 1982. Hän laittoi sanomalehti Karjalaiseen ilmoituksen:

Laukkanen

Kiinnostaako sinua sukusi historia?

Tule 27.06.1982 klo 12.00 Enoon

Keljon Laukkalaan.

Pohdimme asiaa yhdessä.

Lauri Laukkanen

Kokous pidettiin ja Enon Laukkasten sukuseura sai alkunsa.

Tuosta tapaamisesta meni muutama vuosi. Kesällä 1987 Kontulan Matti otti yhteyttä Riitta Laukkaseen ja ehdotti sukuseuran perustamista kysellen samalla, olisiko Riitta valmis tulemaan mukaan. Riitta oli valmis. Seuraavaksi Matti kyseli Lohjan Matti Laukkasen kiinnostusta asiaan, ja sitä hän löytyi.

Nämä kolme henkilöä kokoontuivat pohtimaan sukuseuran perustamista. Ensimmäisen yhteisen palaverin tuloksena julkaistiin Pohjois-Savon ja Savonlinnan suunnan lehdissä kuululuksia Laukkasille. Eri puolilta Suomea tuli jonkin verran yhteydenottoja. Näiden perusteella kolmikko kehitti asiaa lokakuussa 1987 sopien myös perustavan kokouksen ajan ja paikan.

Tulevaa perustavaa kokousta valmisteli työryhmä, johon kuuluivat Riitan ja Mattien lisäksi Pekka ja Eino Laukkanen. Ryhmä valmisteli kokousta ja siinä käsiteltäviä asioita.

Oli päätettävä ainakin sukuseuran perustamisesta, laadittava sääntöehdotukset, mietittävä jäsenmaksun suuruus ja valittava sukuneuvosto.

Pientä eripuraakin ryhmässä ilmeni, mutta kaikesta huolimatta perustavan kokouksen valmistelut jatkuivat. Kontulan Matti otti yhteyttä Enon Laukkasten sihteeriin Seija Vinniin ja puheenjohtaja Lauri Laukkaseen. Matti sai houkuteltua Laurin tulevan sukuseuran puheenjohtajaksi.

Kesäkuun alussa 1988 julkaistiin valtakunnallinen kutsu perustavaan kokoukseen Helsingin Sanomissa.

Kokous pidettiin Helsingin VPK: ravintolassa 13.08.1988. Kokouskutsussa mainittiin tavoitteena olevan koko Suomen kattavan rekisteröidyn sukuyhdistyksen perustaminen.

Ensimmäisen kokouksen puheenjohtajan toimi hankkeen puuhamies Kontulan Matti ja sihteeriä Riitta Laukkanen.

Jo tässä perustamiskokouksessa kuultiin esitelmä Laukkasten suvusta. Kokouksesta sai ostaa mukaansa myös Jarmo Paikkalan laatiman lehtisen Laukkasten juurista.

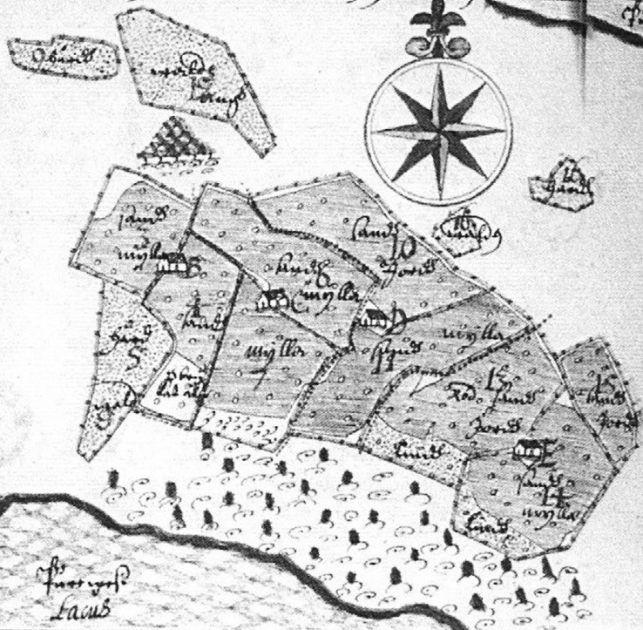
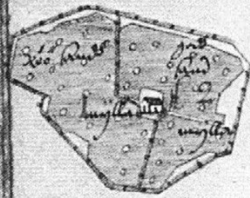
Kokoukseen osallistui 84 henkilöä. Sukuneuvostoon valittiin viisitoista jäsentä. Kokouksen pöytäkirjaan merkittiin toive, että jo melko runsaasti sukua tutkineet luovuttaisivat tietonsa sukuneuvoston käyttöön.

Seuraava sukukokous päätettiin järjestää Savonlinnassa.

Savonlinnan kokous oli mittasuhteiltaan toiseksi mahtavin Paikallinen lehti otsikoi juttunsa: Saimaalla satoja Laukkasia.

Savonlinnan kokoukseen osallistuneet purjehtivat sisävesilaivoilla Laukansaareen ja kiinnittivät saaren kallioon pronssisen muistolaatan. Laatan teksti: Laukansaaren menneiden sukupolvien muistolle 30.06.1990. Laukkasten Sukuseura ry.

Leo Laakon keräämästä aineistosta referoinut Ritva Laukkanen

Notarum Explicatio

Tunkamari Hyy ahr

Thomas Eilmans hemman ahr pafort ... 1 Ahr ... 2 Ahr ... 3 Ahr ...

Notarum Explicatio

Secu hemman

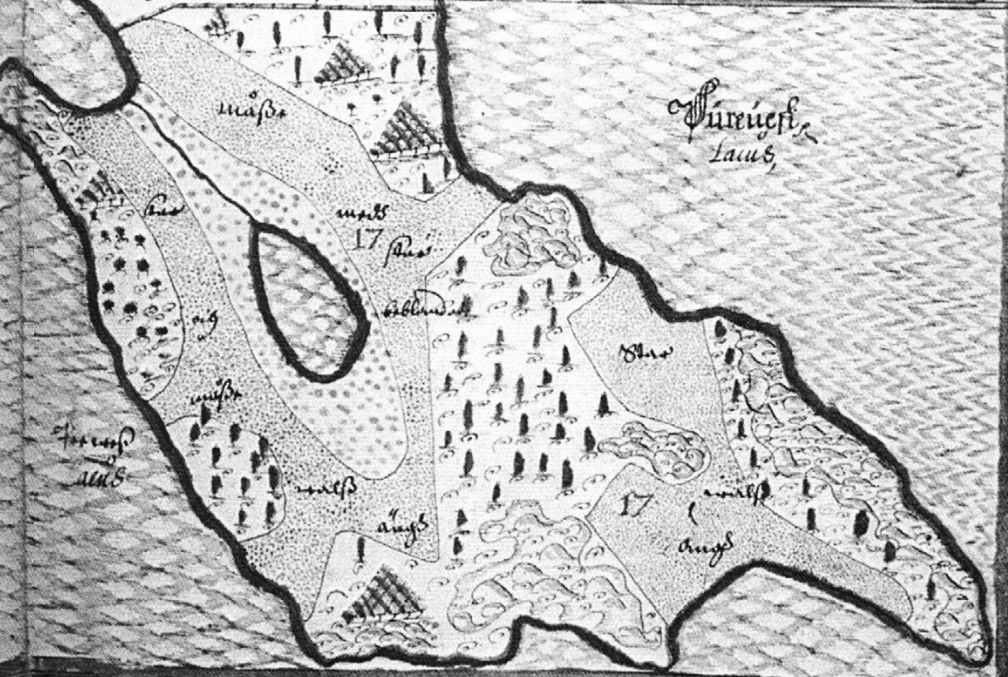
Hils xaufians hemman ahr pafort ... 3 Ahr ... 4 Ahr ... 5 Ahr ...

II quilibet age 7 ... III Tunc dicitur ... IV Tunc dicitur ...

M Tunc dicitur ... 17 Tunc dicitur ...

Scala Anarum 100 200 300 400 500

Meidän perheen kahdelle pojalle syntyi lapsi viime vuoden aikana Timo ja Juulia saivat tytön 30.4!

Näin on helppo juhlia vapunaaton tytön syntymäpäivää. Hän sai nimen Vanessa. Timolla on jo kaksi lasta ennestään. Teemu ja Suvi saivat pojan 1.8! Poika sai nimen Jonatan. Heillä on ennestään kolme tyttöä. Kaksosisät kulkevat näin tasatahtia.

Ilmoitin nämä pienokaiset mukaan sukuselvitykseen, mutta samalla selvisi, että kaikki aikaisemmat tiedot eivät olleet mukana selvityksessä. Tuli esille että tiedot sukuselvitykseen on annettava itse! Tutkin selvitystä laajemmin ja huomasin, että sieltä puuttuu tietoja muun muassa sisarusieni perheistä ja laajemmin muualtakin.

Katselin serkkujen, pikkuserkkujen ja muidenkin kohdalta tietoja ja löysin näitä aukkoja. Olen yrittänyt saada viestejä joillekin. Antakaa tietojanne sukuluetteloon, niin sieltä löytyy paremmin asioita kohdaltaan.

Ajattelen, että kun nämä tämänpäivän lapset ja myöhemmätkin haluavat tietoja suvustaan, niin on hyvä, että tiedot ovat paikkansa pitäviä. Selvityksestä voi löytää omia tätejään, setiään ja serkkujaan!

Yhteydet sukuselvityksen pitäjään löytyvät lehdestä. Leo Laakko hoitaa nykyisin tätä tehtävää!

Sitten käännetään katseet taas kesän sukukoukukseen, ehkä tavataan siellä, jos Luoja suo ja viskaalit sen sallii!

Heikki Laukkanen Helsinki

Ansa Haapalainen

[Juvan sukuhaara](#)

Johanna Lindbohm

varapuheenjohtaja
Tuomikatu 40, 50120 Mikkeli
laukkasten.sukuseura@gmail.com
040 590 4527

[Juvan sukuhaara](#)

Oskari Laukkanen

varainhoitaja
Neularanta 4, 70780 Kuopio
oskari.laukkanen@gmail.com
040 027 1353

[Pielaveden sukuhaara](#)

Juhani Tenhunen

Päiväkummuntie 8 b 6, 02210 Espoo
e.juhani.tenhunen@gmail.com
040 861 0723

[Pielaveden sukuhaara](#)

Kirsi Kinnari

Vuonankuja 6, 55100 Imatra
kirsi.kinnari@outlook.com
040 043 4805

[Räisälän sukuhaara](#)

Leo Laakko

Latvakuja 2, 16300 Orimattila
leo.laakko@gmail.com
044 323 7475

[Pielaveden \(Kiuruvesi\) sukuhaara](#)

Anne-Marita Laukkanen

Kuusihaankatu 1 b 28, 45150 Kouvola
annemaritalaukkanen@gmail.com
040 724 7418

[Pielaveden \(Keitele\) sukuhaara](#)

Pia Laukkanen

Lehtokatu 14, 40630 Jyväskylä
mariapia.laukkanen@gmail.com
050 344 0456

[Kesälahden sukuhaara](#)

Risto Laukkanen

Lehtokatu 14, 40630 Jyväskylä
risto.laukkanen@elisanet.fi
040 064 7637

[Kesälahden sukuhaara](#)

Ritva Laukkanen

lehden toimittaja
Vanamokuja 2 B, 50120 Mikkeli
ritva.m.laukkanen@elisanet.fi
040 051 0241

[Juvan sukuhaara](#)

Taina Saarenpää

Näätäkuja 3 b 11, 01480 Vantaa
taina.saarenpaa@live.fi
040 580 8655

[Kiteen sukuhaara](#)

Jaana Väisänen

Saraheinäntie 3 a 1, 72400 Pielavesi
jaana-annikki@hotmail.fi
040 756 5221

[Räisälän sukuhaara](#)

Posti Green

***Tervetuloa
nauttimaan sukukokouksesta***